

Pelleters ecològics

Lluitar contra el desequilibri ecològic, regular la producció de pells animals i regular-ne la procedència són els objectius de la Federació Espanyola d'Associacions de Pelleteria que ara llança al mercat una nova marca per garantir aquestes condicions.

Les enquestes diuen que el jovent és el més reacció a l'hora d'usar les pells com a element del vestir, però a mesura que l'edat augmenta desapareixen progressivament les reticències. I la raó més freqüentment donada per a justificar aquesta inèrcia és la de l'ecologisme i la defensa dels animals, quan els primers interessats a mantenir una espècie animal i l'equilibri ecològic són els mateixos pelleters, encara que només sigui perquè, si no, se'ls en va el negoci enllaire.

Per això mateix, la Federació Espanyola d'Associacions de Pelleteria (FEAP) ha convocat aquest any el Primer Premi Fauna destinat a guardonar el millor projecte d'acció en defensa de l'equilibri ecològic i, en particular, de la supervivència de la fauna ibèrica.

«Pell d'origen controlat» és, a més, una nova etiqueta la finalitat de la qual és la de garantir que les peces de pell amb pell que la duen tenen la garantia de procedir d'una producció estrictament regulada segons les normes de la International Fur Trade Federation (IFTF). Aquesta organització amb seu a Londres col·labora amb les institucions internacionals per a la conservació de la natura i els recursos naturals. Actualment en formen part 35 associacions de 32 països diferents i finança la investigació sobre la cria d'animals en granges, conservació i benestar de l'animal. Així, des del

Trenta-dos països han coordinat esforços en el sector pelleter.

1971, la IFTF ha distribuït al voltant de 2 milions de dòlars per a donar suport a diferents projectes i estudis.

La caça furtiva, a banda de tenir cada vegada més traves legals per a comercialitzar les peces, és la que pot descontrolar l'equilibri ecològic. De tota manera, cada any, la IFTF fixa un nombre determinat de peces per espècie i les pells se subhasten a nivell internacional per tal de fixar el preu. Les tres ciutats on es fan les subhastes més importants són Copenhaguen, Hèlsinki i Leipzig i la procedència de la majoria de les pells és del Canadà i l'URSS.

Per controlar la procedèn-

cia de les pells que s'utilitzen per a la confecció de les peces, el sector pelleter ha creat granges per a la cria d'animals de pell fina i actualment el 90% de les pells procedeixen d'aquestes granges. A Catalunya n'hi ha quatre d'aquestes però «la majoria estan ubicades en zones deprimides, com Galícia, on la climatologia d'aquesta regió és molt favorable», afirma el President del Gremi de Pelleters de Catalunya, Josep Gómez Benet.

La confecció de les pells és, en un 90%, artesanal en el procés de producció, ja que cada pell té unes mesures, una tonalitat, una direcció del pèl i un gruix dife-

rents i, per tant, és molt difícil poder-hi aplicar procediments mecànics o tecnològics. És per això que la mà d'obra d'aquest sector (que ocupa directament de 40 a 50.000 persones) és especialitzada.

Amb aquesta finalitat, des de fa tres anys funciona a Barcelona una Escola Professional de Pelleteria amb col·laboració amb l'INEM i actualment el Gremi fa gestions amb la recentment creada Escola de Disseny Tèxtil perquè els estudis relacionats amb la pell s'imparteixin en aquesta nova escola.

Malgrat que «els analistes preveuen un augment del consum dels productes de pelleteria, tant per la millora en les tècniques de fabricació com en els preus», segons el President del Gremi, el cert és que la climatologia, almenys pel que fa als PPCC, no afavoreix gaire, «que una cosa està clara: la gent no utilitza les pells si no és que realment fa fred».

Per això mateix el pelleter s'ha vist obligat a adaptar l'activitat professional a les canviants condicions climatològiques i així ha procedit a les creacions mixtes de pelleteria amb altres productes tèxtils, com la llana, la napa o l'ant i d'aquesta manera «el ciutadà utilitza la pell no sols per a combatre les baixes temperatures sinó també com a vestimenta d'ús quotidià» tal com explica Josep Gómez.

Sílvia Monfort